

סמל שלו מצליח

2188025

בן מרים ושלמה

נולד ב- י"ח באייר תשט"ו 10.5.1955

התגייס לצה"ל ביולי 1973

שרת בחטיבת "גולני"

נפל ב- 21.1.1976

בעת מילוי תפקידו.

שלו (שילה) מצליח

בן שלמה ומרים. נולד ביום י"ח באייר תשט"ז (10.5.1955) בירושלים. הוא למד בבית הספר היסודי 'מצדה' והמשיך את לימודיו בבית הספר התיכון המקצועי 'עמל' ע"ש ליידי דייוויס, במגמה של אלקטרוניקה. הוא היה תלמיד טוב, ומוריו וחבריו חיבבוהו. מצליח היה בעל אופי שקט, ענו, אוהב בריות ומקרבן. הוא הרבה לעזור להוריו בהחזקת הבית והמשפחה מרובת הנפשות.

מצליח גויס לצה"ל בסוף יולי 1973. לאחר הטירונות נשלח להשתלמות בבית הספר הטכני של חיל האוויר בנושא בקרת ירי ויירוט. בשל קשיי הסתגלות שוחרר מצליח טרם הזמן. בשנתיים ששהה מחוץ לצבא סיים בהצלחה קורס לממונים על פיצוצים מטעם משרד העבודה. הוא קיבל את הציון הגבוה ביותר בבחינות והיה המועמד המצטיין. לאחר שחל שיפור במצבו, נקרא מצליח ליתרת שירות בסוף דצמבר 1975.

ביום י"ט בשבט תשל"ז (21.1.1976) נפל מצליח בעת מילוי תפקידו. הובא למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי שבהר הרצל בירושלים. השאיר אתריו הורים, שישה אחים וארבע אחיות.

במכתב תנחומים למשפחה כתב מפקדו: "גנכם שירת כחייל מפקדה ומילא את המוטל עליו לשיעור רצונו המלאה".

באימון ושגרה

ארוכה, עקובה מדם וקשה, היא דרך הקרבות של החטיבה, עשרת אתרי קרב, מאות פעולות ומבצעים ואלף ומאה חללים, הם עדות נאמנה ומכאיבה למורשת הקרב, להיסטוריה הצבאית, לפעילות המבצעית... ויחד עם זאת, רבים וטובים מבין רבבות יוצאי החטיבה, הזוכרים בנוסטלגיה ובאהבה את תקופת שרותם הסדיר, כלוחמים ומפקדים, לא התנסו בקרב, לא ידעו מלחמה! כל תקופת שרותם הייתה באימון ושיגרה. לאלו שבסבב שנתי קבוע היו 'עולים לקור' 'יורדים לאימון', יוצאים לרגילה לנופש ולתעסוקה, לאלו שלא נטלו חלק בקרב, וגם לא עברו את הגבול באיזו חדירה או פשיטה, לא פגעו באויב, וגם לא חילצו חבר פצוע תחת אש, וגם לא קיבלו צליש וכל שרותם הצבאי היה מבטיש לבטיש, וכל אלו, הפרק הזה מוקדש...רק תשאל, ותראה איך הם זוכרים, ואין זה משנה אם שרתו בחטיבה בשנות החמישים או בשנות השמונים, בימי תשיח, 'קדש', ששת הימים או יום הכיפורים, במלחמת ההתשה או במרדפים, במבצע ליטאני או שלג במלחמת לבנון או בשטחים, אם תשאל ותבקש הם יספרו בהתלהבות ובשמץ געגועים על אותם הימים, על סיור בוקר, וסיור האלים, על התצפית והמערב, על גווט הלילה ושגרת המוצב... ויעלו על נס את התרבות והאחוזה, ותחושת ההשתייכות והגאווה, בפלוגה בגדוד ובחטיבה!

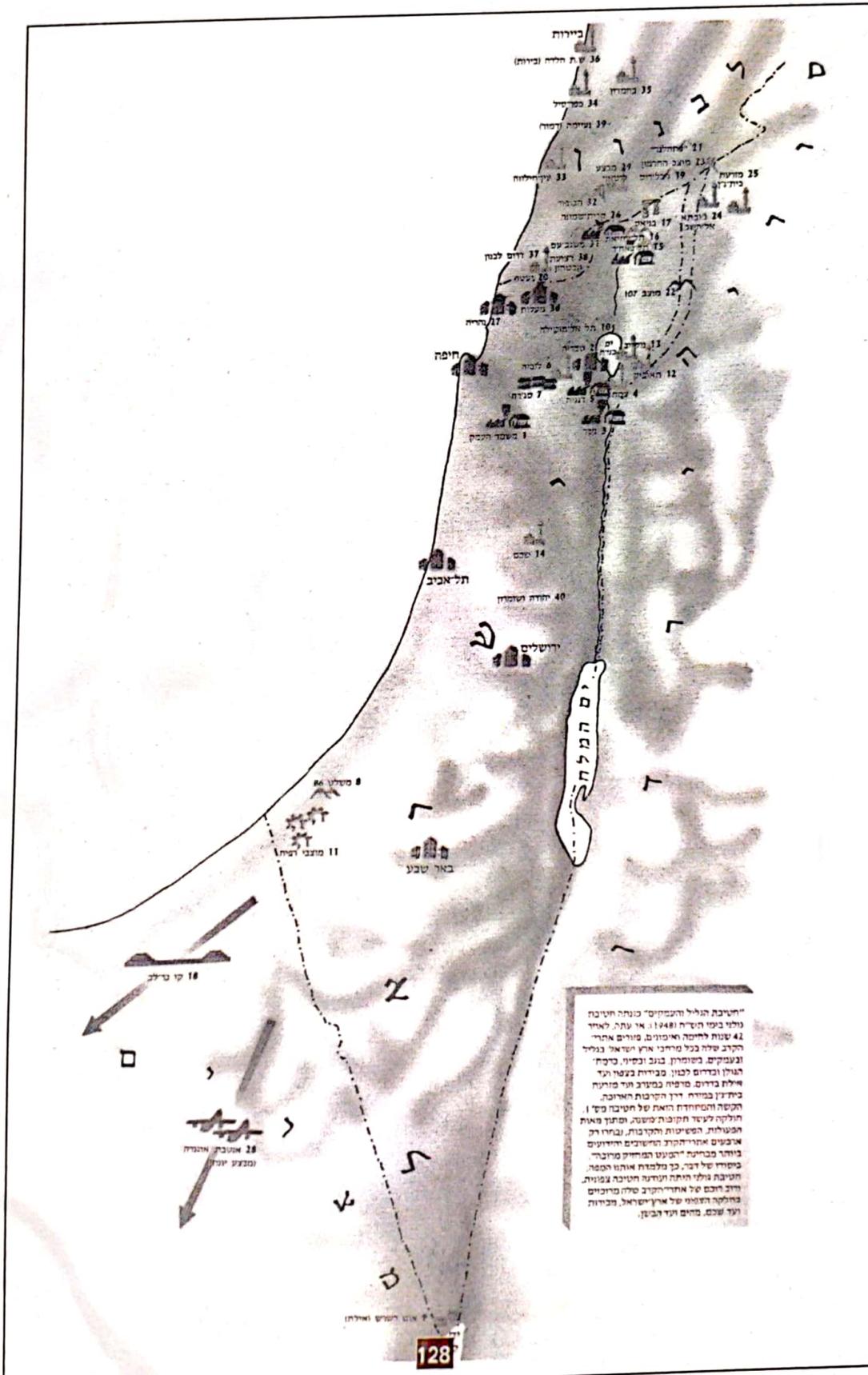
הם זוכרים היטב, כל דורות הלוחמים, את המ'פ והמ'מ הסמל והרס'ר, את המאהל והשמירות, ההמתנה וה'שמועות', את הכוננות ואת ה'הקפצות' את המסדרים וה'ציאות'... כולם לקחו עמם עם כל הזיכרונות את ה'קיטבג' הפקל והתד'ל, שק שינה מדים ודרגות, אפוד מגן, שש-בש, קסדה ואין ספור חוויות... על כן ראוי לספר על אותם אלפי לוחמים, שלא חסכו זיעה וכל מאמץ, וחזרו רטובים, מריצת לילה, ממסע ממתווה, מעשרות אימונים, אימון יבש ורטוב, אימון הפרט, ואימון החטיבה, אימונים בהגנה, בהתקפה, בהבקעה ובכל צורות הלחימה, ביעד מבוצר, בשטח בנוי, במדבר ובהר... אימון בנגב, בגליל או ברמה, אימון בשת'פ עם שריון, תותחנים או עם הנדסה... מעבר שדות מוקשים ולחימה בתעלות, לחימה בצוות קטן, בחוליה ועם כל הפלוגה... עם חגור קל, מימיה ורימונים, או עם חגור מלא, 'חגור פילים' וקפל'ד. עם השכפץ וה'פאוצים' ומחסניות מלאות 'נותבים'... עם נשק אישי, 'עוזי' 'סטן' 'צ'כי' 'אפ אן' 'וגליל', עם מגל'ד, ומק'כ, 'בזוקה' ומא'ג, עם מרגמה... ועם כל שאר אמצעי הלחימה... כי להיות בגולני פירושו להתאמן עם כל הנשמה, ולשאת בגאווה את הכומתה החומה... להיות בגולני פירושו להיות נהג או טבח או פקידה, בסיירת ב' עורב' בפלוגת הקשר, פלוגת ההנדסה, או ב'מפקדה', להיות בגולני פירושו להיות חובש, אפסנאי, ש.ג. או קשר, להפעיל אמל'ח מתוחכם ולעשות 'עבודות רס'ר'... להיות בגולני פירושו לרוץ כמו מטורף, עם חגור מלא וכובע פלדה, ביום ספורט, או במסע, ל'הכרת החגור' ו/או ל' קבלת הכומתה... להיות בגולני פירושו לעמוד דום כמו חיל' כמו קצין כמו לוחם בכל המסדרים, ב'מסדר בוקר' וב'מסדר השכמה', במסדר המפקד, ובמסדר יציאה, טקס ההשבעה, וטקס קבלת הכומתה, טקס סיום קורס מכי'ם או קצינים, ומסדר סיום של תקופת האימונים, וטקס זיכרון שנתי לכל החללים... להיות בגולני זו אכן חוויה, חוויה אמיתית של 'אימון ושיגרה'...

הנוף האנושי של החטיבה

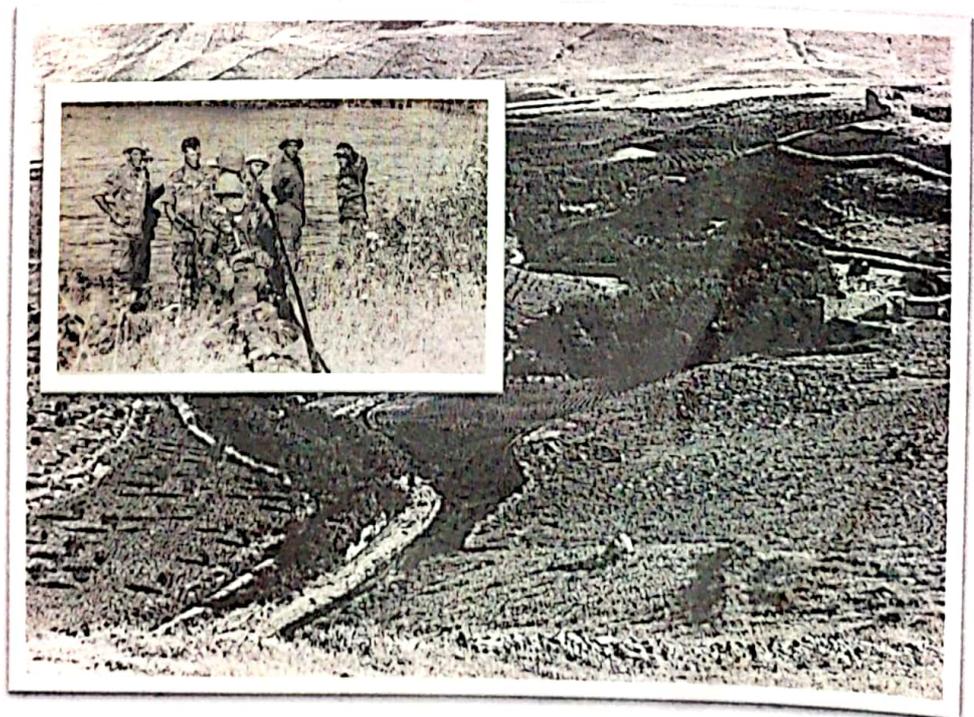
הנוף האנושי של חטיבת גולני במלחמת העצמאות היה מגוון ורב־פנים. הוא מאפיין את "דור תש"ח" בארץ־ישראל של אותם הימים. מייסדי החטיבה, ראשוני לוחמיה ומפקדיה, היו אנשי ההתיישבות, עובדי־אדמה מן המושבה, המושב והקיבוץ של מרחבי הגליל והעמקים, ובתוכם שומרי מסורת לא מעטים. אליהם נוספו במרוצת חודשי לחימה ארוכים בני עיר רבים ואף עולים־חדשים אנשי גח"ל ומח"ל. ראוי לציין, כי בימי תש"ח היו בחטיבת גולני בחורות רבות, אשר שירתו בכל היחידות בתפקידים שונים, ורבות מהן פעלו כקשריות או חובשות קרביות. כבר במלחמת העצמאות היתה חטיבת גולני כור היתוך לילידי הארץ ולבני העליות השונות. בסיכום המבוא שכתב נחום גולן לספר "אילן ושלח" נאמר: "...צמחנו בנוף הגלילי ובמישורי העמקים, ובמרחבי הנגב הרחבנו אופקים – התבגרנו. ההתיישבות בעמקים ובגליל היא שנתנה לחטיבה את צביונה וחותמה המיוחד, וממנה ספגה את ערכיה, כי על כן היתה החטיבה כפרית ונאמנה לערכים שינקה בגושי התיישבות אלו. ציינו אותה תכונותיו של עובד־האדמה ויושב־הכפר: עקשנות, צמידות למשימה, שורשיות ושקט..."

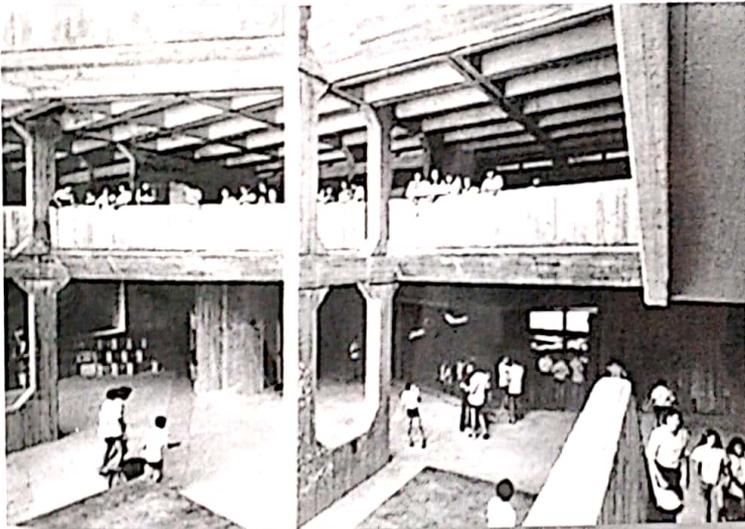
דרך הקרבות של חטיבת גולני

בעת בט"ש – בטחון שוטף

לימודיו

בית ספר תיכון מקצועי 'עמל' על שם ליידי דייויס

צמעות של מאכים
צמעות שקעות צמעות יפות ועצובות
צולעות באפק צמעות
ומחפשות ...
מה הן מקשות?

כי שהמאכים בוכים
העולם אחר
אז העולם הזה
עצוב לנו יותר

צמעות של מאכים
מצוה הם בוכים המאכים?
אולי העלם
שנה לא קל
להיות מאכק
העולם עצוב כל כך

יִזְכֹּר

יִזְכֹּר עִם יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנָיו וּבְנוֹתָיו
אֲשֶׁר חָרְפוּ נַפְשָׁם בַּמָּאֲבָק עַל הַמְּדִינָה בַדֶּרֶךְ
וְאֵת חֵילֵי צְבָא-הַגָּנָה-לְיִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר נָפְלוּ בְּמִלְחָמוֹת יִשְׂרָאֵל.

יִזְכֹּר יִשְׂרָאֵל וְיִתְבָּרַךְ בְּזִרְעוֹ
וְיֵאָבֵל עַל זֵיו הָעֲלוּמִים וְחֻמְדַּת הַגְּבוּרָה
וְקִדְשַׁת הַרְצוֹן וּמְסִירוֹת הַנֶּפֶשׁ
אֲשֶׁר נִסְפוּ בַּמְעַרְכוֹת הַכְּבִידוֹת.

יְהִי גְבוּרֵי הַדְּרוֹר וְהַנְּצַחֵן
הַנְּאֻמָּנִים וְהָאֻמִּיצִים
חַתוּמֵי בִלְב יִשְׂרָאֵל לְדוֹר הַדּוֹר.

כי שהמלאכים הובים
העולם אחר
אז העולם הזה
עצוב לנו יותר

ועם אנחנו כאן
רוצים לברכות יחד איתם
מה לעשות?
רוצים לברכות
והצמעות אינן יורדות
הצמעות אינן זולגות

כי שהמלאכים הובים
העולם אחר
אז העולם הזה
עצוב לנו יותר

יזכור

